

KODA / DK

NR 3

2007

PORTRÆT / SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN

I PENDULFART MELLEM STØJ OG BLIDHED

MUSIKKENS BETYDNING
MUSIK KAN (NÆSTEN) ALT

POSTEN
NYE TIDER PÅ
RYTMEPOSTEN

KODA's RÅD
FARVEL OG
GODDAG

DEN STORE MUSIKDAG
ALT KAN LADE
SIG GØRE DEN 25. OKTOBER

4 / TEMA

16 / SPILLESTEDER

20 / ORGANISATION

22 / SPIL DANSK DAGEN

UDGIVER

KODA
LANDEMÆRKET 23-25
POSTBOKS 2154
1016 KØBENHAVN K

TELEFON
TELEFAX
E-MAIL
INTERNET

33 30 63 00
33 30 63 30
INFO@KODA.DK
WWW.KODA.DK

ANSVARSHAVENDE
REDAKTØR
SEKRETÆRER

NIELS BAK
BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN
LONE HOLTSMANN OG BIRGITTE NORDKVIST

GRAFISK DESIGN
PRODUKTION

AST/MEDIEFABRIKKEN
MEDIEFABRIKKEN

FORSIDE
FOTO
OPLAG
ISSN

SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN
LARS SVANKJÆR
32.000
1603-256X

KODA er en forening, der på vegne af komponister, sangskrivere og musikforlæggere forvalter danske og internationale ophavsrettigheder til offentlig fremførelse af musikværker.

KODA er en forkortelse for KOMponistrettigheder i DANmark.

KODA varetager også forvaltningen af rettighederne til musikværker på fonogrammer. Det sker gennem Nordisk Copyright Bureau (NCB).

KODA blev stiftet i 1926 og har været statskoncessioneret siden 1935, nu i henhold til ophavsretslovens § 75a.

Ca. 31.000 danske ophavsmænd og forlæggere er medlemmer af **KODA**. Herudover repræsenterer **KODA** stort set hele verdensrepertoiret af beskyttet musik via gensidighedsaftaler med udenlandske søsterselskaber.

KODA ledes af et råd, der består af medlemmer fra Dansk Komponist Forening (DKF), Danske Jazz-, Beat- og Folke-musikautorer (DJBFA), Danske Populærautorer (DPA) og Dansk Musikforlæggerforening (DMFF). Formandskabet går hvert andet år på skift mellem de tre autorforeninger. **KODA's** råd har følgende sammensætning:

KLAUS IB JØRGENSEN (FORMAND), DKF
FRANKA ABRAHAMSEN, DJBFA
HANS DAL, DPA
IVAN PEDERSEN, DPA
JOHN FRANDSEN, DKF
JOHN RASMUSSEN, DMFF
PIET BREINHOLM BENDTSEN, DJBFA
TINE BIRGER CHRISTENSEN, DMFF

KODA er åben for personlig og telefonisk henvendelse på hverdage kl. 8.30-16.00, tlf. 33 30 63 00.

KODA / LEDER

MUSIKKEN HAR VÆRDI FOR ALLE

TEKST NIELS BAK / DIREKTØR

Selvom alle sætter pris på vores medlemmers musik, har mange svært ved at forstå, hvad de får for de penge, de betaler for offentlig fremførelse af musikken. – Det være sig i en butik, en restaurant, et motionscenter eller en biograf.

Dem, der betaler for brug af musik i det offentlige rum, er KODA's "kunder", og vi gør et stort stykke arbejde for at formidle budskabet om musikkens værdi til dem. Musik ligger jo stort set frit tilgængeligt og kan umiddelbart bruges, når man har det nødvendige udstyr. Så hvorfor betale for den synes nogle. I KODA har vi et rigtig godt forhold til vores

kunder, og det har vi, fordi de fleste synes, at det er helt fint og ganske rimeligt at betale for musikken. Især når de tænker over, at pengene går videre til musikkens skabere, og når vi samtidig guider dem til, hvordan musik kan skabe merværdi i deres forretning.

MUSIK GIVER HELHEDSOPLEVELSE

Det er vigtigt, at kunden forstår, hvilken merværdi musik giver til hans/hendes butik, restaurant eller lignende. Det giver glattere kunder og flere penge til dem, der har lavet musikken. Musikken er i den forbindelse lige så vigtigt som den måde, vinduet er dekoreret på, og tøjet er præsenteret på. Musikken er med til at skabe en helhedsoplevelse i butikken.

Det er da også videnskabeligt bevist, at musik fremmer service og salg. I KODA har vi gennem længere tid indsamlet forskningsresultater om musikkens betydning i det offentlige rum. Resultaterne formidler vi videre til vores kunder, som kan

bruge dem som guide til, hvordan de giver deres kunder den bedste oplevelse. Musik har nemlig en værdi, og den batter på bundlinjen!

På www.koda.dk har vi samlet en masse materiale om musikkens værdi, som også er interessant læsning for vores medlemmer. Du kan fx læse, at der er en sammenhæng mellem musiktempo og omsætning i et supermarked!

PRISOPGAVE

Musik, følelser, identitet og kultur hænger sammen på kryds og tværs. Musik kan give merværdi i en butik, men den kan også fungere som politisk propaganda, diktere stemningen i en film, have helbredende effekt og meget mere. I anledning af at vi offentliggør en prisopgave (se side 7) om emnet "Musikkens Værdi", vil dette nummer af KODA/DK og flere numre fremover beskæftige sig med musikkens betydning.

TEMA	MUSIKKENS BETYDNING / DEN KAN (NÆSTEN) ALT DEN MUSIK	4
PORTRÆT	SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN / KOMPROMISLØS SANGSKRIVER OG PERFORMER	10
FORLAG VS. FORVALTNING	FORVALTNING ER ET FRIT VALG	15
SPILLESTEDER	POSTEN / TIDLIGERE RYTMEPOSTEN I ODENSE	16
AKTIVITETER	KODA PÅ FESTIVAL	18
ORGANISATION	FARVEL OG GODDAG / ARNE WÜRGLER OG FRANKA ABRAHAMSEN	20
SPIL DANSK DAGEN	DANSK MUSIKLIV GØR KLAR TIL DEN 25. OKTOBER	22

Der er folk, der synes jeg er vulgær, og der er de, der klapper i deres små hænder og synes, det er fedt, det jeg laver. Det er helt vildt forskelligt, men det vigtigste er, at folk reagerer.

SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN I PORTRÆT S. 10

KODA / INFO	FRA KODA TIL MEDLEMMERNE	
	DIGITALE RETTIGHEDER TIL KUNSTNERNE	24
	INGEN FORLÆNGELSE AF BESKYTTELSESTID I ENGLAND	24
	HUSK AT RAPPORTERE KONCERTER TIL KODA	25
	NY WEBSERVICE FRA NCB GØR DET NEMMERE AT HOLDE STYR PÅ MUSIKKEN!	25
	OKTOBERAFREGNING	25
	STØTTE TIL DANSK MUSIKDRAMATIK	26
	INTERNATIONAL SONGWRITING COMPETITION	26
	INFO	27
	UDVALGTE WEBNYHEDER FRA SENESTE KVARTAL	27

MUSIK KAN (NÆSTEN) ALT

En overskrift med store ord. Men sandt er det, at musik er den mest anvendte kunst af alle – på godt og ondt, på mange måder og med forskellige funktioner.

TEKST BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

FOTO ANDERS BEIER

Musik er overalt. Den kan skabe fællesskab eller den kan frastøde, den kan få narkomanerne væk fra Københavns Hovedbanegård, eller den kan få dig til at danse, den kan få dig til at græde, grine eller falde i søvn, den kan helbrede, den kan skabe ekstase, den kan være så farlig, at den bliver forbudt. Musik er lydsporet til dit liv, og den kan næsten alt.

“Music is enough for a lifetime, but a lifetime is not enough for music”

SERGEI RACHMANINOV

Ifølge filosofen Kant m.fl. er det at dele æstetik – fx via musiksmag – det samme som at dele verdenssyn. Den måde dit øre hører musikken på er altså socialt og kulturelt betinget. Han kaldte det *sensus communis*. Sociologen Bourdieu har videreført dette til at forklare, hvorfor nogle musikgenrer opfattes som “finere” end andre selv af de folk, der ikke bryder sig om den. Det er nemlig sådan, at samfundets elite i kraft af sin økonomiske og kulturelle kapital også har magten til at definere, hvad der er universelt uden for sin egen gruppe. Fx opstod ideen om klassisk musik med sin faste struktur, harmoni og melodi som bedre og mere højkultur end andre genrer allerede i romantikken. Og den konsensus kører på mange måder videre i dag i de vestlige kulturer.

“Musik kan alt og intet. Støje, larme og ind i mellem nå til himlen”

LARS HUG

MUSIK OG IDENTITET I EN GLOBAL VERDEN

At musik og kultur hører sammen var tydeligt, før verden blev global som nu, hvor man ligeså godt kan lytte til afrikanske djembetrommer på en højskole i Vejle som i trommens hjemland. Men dengang “i gamle dage” da kulturerne var fysisk afgrænsede, var de kendetegnet ved deres helt egen unikke musik som udtrykte deres unikke kultur. Musikken var en identitetsmarkør, som man med sikkerhed delte med sin nabo, sin by og sit land.

Sådan er det ikke længere. Globalisering har gjort hele verdens musik tilgængelig overalt; i radio, tv, på nettet og i pladesamlingen. Globaliseringen har samtidig givet os muligheden for at påtage os hver vores egen "individuelle" kultur og identitet fra et bugnende tag-selv-bord, og så vælger vi den musik, vi synes passer til, hvem vi er eller ønsker at være. Forsker i musikkultur på Aarhus Universitet, Charlotte Rørdam forklarer:

"Der ligger enormt meget identitet bundet i den musik, man hører. Du signalerer, hvem du er, via den musik du hører. Hvis du hører meget forskellig musik, signalerer du fx, at du er en åben person."

"Without music, life would be an error"

FRIEDERICH NIETSCHE

ÆSTETIK ELLER TIL NYTTE

Musik kan være skabt med ren æstetisk nydelse eller afsky som formål. Eller med det formål at have en specifik nytteværdi som fx musik, der får os til at gå i takt, musik der får os til sove, musik der helbreder, musik der skaber uhygge osv.

Eksempler på sociale grupper, der har egen musik eller sange, som er med til at definere deres identitet, kan være ganske små enheder eller hele

"Musik kan jo alt. Den kan jo redde og slå ihjel"

SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN

kontinenter, og hver for sig kan man skifte tilhørsforhold alt afhængig af situationen. Selvom man er global punker, er man også dansker, når "Der er et yndigt land" spiller nytårsaften, og samtidig er man måske FCK-fan om søndagen, hvor stemning- og også garneres med holdets sang.

Ethvert land har sin nationalsang, enhver religion sin musik og enhver subkultur sin genre. Etniske grupper, politiske partier, diktaturer, modstandsbevægelser ... listen er uendelig. De har alle sammen toner, der udtrykker det, de står for.

FARLIG MUSIK

Musik skaber sammenhold inden for en gruppe, og dermed kan den også være med til at afgrænse gruppen mod andre. Endda som modstand. Og derfor har musikkensur altid været en del af historiens gang. Under anden verdenskrig sang danskerne "De binder os på mund og hånd". – En sang, der var med til at øge følelsen af sammenhold mod nazisterne og var tilstrækkelig subtil til, at den ikke blev censureret. Og rockmusikken i 50'erne-60'erne var selve kilden til ungdomsoprøret. Her var det især musikkens vildskab og evne til at

skabe ekstase, der blev anset som en trussel mod det etablerede samfunds orden og struktur.

Musikkensur er en genganger historisk set, for musik kan symbolisere en trussel mod den dominerende struktur. Den dag i dag er ikke-religiøs musik fortsat forbudt i Afghanistan, og som man kan læse her i bladet, eksisterer musikkensuren også i den vestlige verden – fx i USA.

Musik kan næsten alt. Og uanset hvad vil et arrangement af lyd og stilhed indeholde kulturel betydning og mening. For mennesker reagerer på verden via musik.

"Hvor ordet slipper, taler tonerne"

HC ANDERSEN.

MUSIKKENS VÆRDI

KODA/DK sætter i de kommende numre fokus på musik og dens betydning med artikler om, hvordan musik kan bruges i politik, i film, til helbredelse mv.

KODA har udskrevet en prisopgave "musikkens værdi", som du kan læse mere om på næste side og på www.koda.dk.

ET SOUNDTRACK GAVNER BUNDLINJEN

Musik er overalt i det offentlige rum. Den er der som et "soundtrack" til vores liv, også når vi ikke bemærker det – på shoppeuren, i caféen, på diskoteket eller til den romantiske middag på yndlingsrestauranten. Musik er din uundværlige ledsager.

TEKST SØREN HULD/BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

Den spiller stort set alle steder i dag – med god grund. For musik er det mest "brugte" kulturprodukt generelt, og den skaber merværdi, når den bruges målrettet i det offentlige rum. Det er videnskabeligt bevist, at musik fremmer service og salg i fx butikker, hos frisører, i supermarkeder, i restauranter, i forlystelsesparker, i biografteater, i banker, i fly, hos tandlæger og behandlere – for blot at nævne nogle få. Kort og godt: Musik har værdi, og den batter på bundlinjen!

VIDENSKABEN BEKRÆFTER

At musik har en service- og salgsfremmende effekt er et veldokumenteret forskningsområde, for der forskes i musikkens værdi på mange områder.

En amerikansk undersøgelse viser fx, at der er en

sammenhæng mellem musiktempo og omsætningen i et supermarked. Omsætningen stiger ganske simpelt, når der bliver spillet langsom musik, og kunderne opholder sig længere tid i supermarkedet. Derimod falder den daglige omsætning, når der bliver spillet hurtig musik eller ingen musik, og kunderne opholder sig kortere tid i supermarkedet.

En anden undersøgelse slår fast, at musik har positiv effekt på gæsternes oplevelse af en restaurant, hvis altså det er den rette musik, der strømmer ud af højttalerne. Gæsterne bruger flere penge, køber mere alkohol og bliver længere. Deres oplevelse af service og kvalitet er også mere positiv. Undersøgelsen konkluderer, at effekten ved brug af musik er situationsbestemt, dvs. at valget af musikgenre skal passe til den enkelte restaurants stil og kundernes musiksmag. I denne

undersøgelse var det især jazz- og populærmusik, der var gæsternes fortrukne musikvalg.

Også musik som ventesignal i telefonlinjer er blevet målt og vejret af videnskaben. Her holder den på kunderne og skaber et positivt image af udbyderen. Men noget musik kan give folk lyst til at vente længere end andet. Eksempelvis gav panfløjtemusik med ikke-originale Beatlessange deltagerne i undersøgelsen tålmodighed til at vente et minut – eller 20 pct. – længere end en indtalt stemmebesked. Resultatet begrundes med, at panfløjtemusik stemmer overens med deltagerens forventning til musik i et såkaldt ventetelefonmiljø. Samtidig viser undersøgelsen, at selvom deltagerne i hverdagen bedst kan lide originalversioner af Beatlessangene, virker panfløjteversionerne bedst som ventemusik i telefonen.

OG KODA'S KUNDER BEKRÆFTER

Det er ikke kun videnskaben, der slår musikens værdi fast. Når vi taler med vores kunder, tegner der sig et billede af, at de har gjort sig positive 'hands-on' erfaringer med at bruge musik.

Hos DFDS bruger man fx bevidst musik til at tiltrække og fastholde passagererne. Det handler om oplevelser ifølge Morten Jensen, som er Business Manager for Entertainment & On Board Marketing for DFDS:

"Vi kan ikke undvære musikken, for vi skal give kunderne en god grund til at rejse med os. Det kalder vi: 'Reason to go'. Vi bruger jo oplevelser strategisk til at tiltrække kunder."

Det er et lignende billede, der tegner sig hos restaurantkæden Sunset Boulevard. Udviklingschef, Peter Hartvig, fortæller, at en bestyrer ville fravælge musik i sin restaurant, fordi han ikke kunne se nogen mening med den.

"Men der gik ikke mere end små 14 dage, før han fortrød. De kunne ikke undvære musikken, for det var altså ikke den samme restaurant uden. Der var alt for tomt, der manglede noget. Så nu har de musik igen."

I butiksbranchen kan man heller ikke undvære musikken. Pernille Clausen, som er indehaver af tøjbutikken "Shocking" i Aabenraa, siger, at uden musik går det ikke:

"I de butikker, jeg har arbejdet, har man altid

spillet musik. Musikken virker efter hensigten. Alle i butiksbranchen ved, at musik er en uundværlig del af kundeservicen og markedsføringen. Ellers spillede vi jo heller ikke musik, vel?"

NOTER

1. Ronald E. Milliman: "Using Background Music to Affect the Behavior of Supermarket Shoppers". Udgivet i Journal of Marketing, vol. 46, side 86-91, i 1982
2. Stephanie Wilson: "The Effect of Music on Perceived Atmosphere and Purchase Intentions in a Restaurant". Uafhængig undersøgelse foretaget for APRA (Australia Performing Right Association)
3. Adrian C. North, David J. Hargreaves & Jennifer McKendrick: "Music and On-Hold Waiting Time". Ikke udgivet. Uafhængig undersøgelse udført for de engelske musikselskaber: The Performing Right Society (PRS) and Phonographic Performance Ltd. (PPL). 1998/1999.
4. KODA's kunder er dem, der bruger og betaler for den musik, de spiller i deres "offentlige rum". Dvs. butikker, restauranter, hoteller m.m.

MUSIKKENS VÆRDI PÅ WWW

Vi har sat sejlene til for at fortælle om musikens værdi på www.koda.dk (klik på "Musikkens Værdi" på forsiden). Her kan du finde gode råd og inspiration til, hvordan du kan bruge musikken målrettet i fx en butik eller restaurant. Du kan læse resuméer af videnskabelige undersøgelser om musikens betydning, interviews med folk, der bruger musikken målrettet i deres forretning samt finde links til musikforskning og musikbiblioteker.

Kontakt evt. projektkonsulent Søren Huld på shu@koda.dk eller på tlf.: 33 30 63 74 for mere information.

PRISOPGAVE OM MUSIKKENS VÆRDI

KODA og Gramex uddeler 25.000 kr. til et projekt, der sætter fokus på værdien af musik i det offentlige rum. Frist for aflevering er 2. april 2008. Alle kan deltage, og intet er fast, prisopgaven skal blot fortælle en god historie om musik, som er dér, hvor vi alle færdes, i "det offentlige rum". Dokumentation for det, som vi ved: At musik gør en forskel.

Projektet kan bestå af fakta om, hvordan musik ændrer adfærd i en butik eller formår at dulme smerter hos tandlægen. Den kan være en plan for, hvordan musik kan bruges på en helt ny måde i kunst og arkitektur. Eller den kan være

en personlig beretning om, at musik forandrede et menneskes liv.

De tre bedste besvarelser belønnes med henholdsvis 25.000 kr., 15.000 kr. og 7.500 kr. Mere info på www.koda.dk eller hos Søren Huld (shu@koda.dk) / Mogens Økjær (moj@koda.dk).

KODA / TEMA

“HVEM ER DET, DER TRAMPER PÅ MIN CD?”

Det amerikanske countryband, Dixie Chicks, kritiserer den amerikanske invasion af Irak. – Og pludselig arrangeres der offentlige ødelæggelser af deres cd'er i protest. Freemuse giver her et indblik i musik og censur og musik som politisk redskab.

TEKST OLE REITOV, MEDSTIFTER AF FREEMUSE

Musikkens betydning bliver blot endnu tydeligere, hvis man ser på, hvor meget der verden over censureres fra politisk eller religiøs side. Den internationale organisation, Freemuse, beskæftiger sig med musikkens censur og har indsamlet data fra hele verden om emnet.

Mens danske sangskrivere ikke har stået i kø for at kommentere den danske krigsførelse i Irak, så har

flere store amerikanske grupper benyttet koncertsalen som politisk platform. Ved en koncert i London mindre end to uger før den amerikanske invasion af Irak i 2003 sagde countrygruppen Dixie Chicks som oplæg til sangen 'Travelin' Soldier':

“Just so you know, we're ashamed the President of United States is from Texas”,

Efter få dage blev udtalelsen refereret af ultra-konservative amerikanske medier, og det udløste voldsomme nationalistiske reaktioner. Eller som en

artikel i Time udtrykte det “rystelserne i den konservative countrymusikscene var seismiske.”

På det tidspunkt havde de tre countrypiger ikke mindre end to førsteplaceringer på henholdsvis den amerikanske country- og pophitliste, men efter udtalelsen blev gruppen udsat for totalboykot af mediegiganten Clear Channels mere end 1.000 radiostationer, pladesalget raslede ned, mordtrusler blev indtelefoneret, og religiøse/nationalistiske grupper arrangerede offentlige “Chicken Toss”,

hvor små børn kunne trampe på Dixie Chicks plader (og større "drenge" køre med bulldozere henover cd'erne).

POLITISK UDFALD?

I august i år oplevede amerikanske webcast-seere et pludseligt udfald i teleselskabet AT&T's transmission fra en koncert med Pearl Jam. Mærkeligt nok kom udfaldet, da forsanger Eddie Vedder til tonerne af Pink Floyd's berømte melodi "Another Brick in the Wall" sang ordene: "George Bush leave this world alone", så seerne ikke fik resten af teksten med: "George Bush find another home".

Censur? Teknisk uheld? Hele teksten kan (i skrivende stund) høres på YouTube, og "udfaldet" skabte en auguststorm i amerikanske medier, som generelt er meget følsomme over for censurforsøg.

Den gamle Pink Floyd-melodi har vist sig at være effektiv som baggrund til politiske budskaber i vidt forskellige sammenhænge. Under apartheidstyret i Sydafrika benyttede børn i Soweto melodien og sang "We don't want your education" som protest mod den specielle bantu-uddannelse, som kun skulle give sorte "praktisk viden", men ikke "teoretisk viden". Følgelig blev også originalversionen med Pink Floyd forbudt på den sydafrikanske statsradiofoni, SABC.

Da jeg for en halv snes år siden fik adgang til SABC's arkiv, kunne jeg bl.a. studere radioens regler for musikkensur. Mens biblen har 10 bud, havde SABC 13 bud, som skulle forhindre kritik af

regimet og dets politik – og i den calvinistisk inspirerede politik indgik således også forbud mod tekster, der "opfordrede til nihilisme".

SATANISME

Samme angst for anderledes tænkende sangskrivere findes i mange lande i dag.

Freemuse dokumenterer censur mod musikere, komponister, musikforhandlere og musikpræsenterer i hele verden. I Mellemøsten rammer censuren ofte "heavyrock-genren", som af religiøse myndigheder anklages for "satanisme". Men sangskrivere og komponister hverken propaganderer for satanisme eller mod islam, snarere repræsenterer de nogle ubekvemme sociale og kulturelle mønstre, og dermed bliver de opfattet som politisk ubekvemme.

I slutningen af 1990'erne blev flere sangskrivere og musikproducenter myrdet af politiske og religiøse fanatikere i Algeriet. En af dem, berbersangeren Lounes Matoub, blev først kidnappet af islamistiske ekstremister og senere myrdet. Ingen ved, om han blev myrdet af islamister eller repræsentanter for staten, for Matoub benyttede sin musik til at kæmpe for berbernes kulturelle og sproglige rettigheder.

CENSUR ER KONTROL

Musikkensur handler om kontrol og dominans. Det vidste Stalin, da han bl.a. fik censureret Shostakovich (her handlede det om ubekvemme musikalske udtryk), og det vidste Hitler og hans Reichmusikammer, når de censurerede "modernistisk musik" og musik af jødiske komponister.

I USA diskuterer musikbranchen mekanismerne bag musikmarkedets egen censur – "censorship of the market" – som bl.a. handler om de berygtede "Parental Advisory"-stickers, som branchen selv indførte efter pres fra bl.a. Al Gore's hustru, Tipper Gore. Men diskussionen handler i høj grad også om, at medierne og pladeselskaberne begrænser pladsen for politiske tekster af frygt for mægtige lobbygrupper og kapitalinteresser.

I Iran har præstestyret nedsat båndbredden og download-tiden på de statskontrollerede internet-servere, så musikgrupper har svært ved at omgå den benhårde religiøse censur via internettet.

I Zimbabwe har præsident Mugabes håndlangere fået stoppet al musik, som på mindste måde kan opfattes som kritisk over for det brutale regime.

I Kina indleverer rockgrupper én slags tekster til forhåndscensuren, men skifter enkelte af ordene ud ved deres koncerter.

I Tyrkiet undertrykkes kurdiske musikere stadig. I Hviderusland..... i..... Listen er desværre uendelig og eksemplerne fortæller måske mere om de samfund, som censurerer musikken, end de siger noget om musikken.

FOTO MARK SELIGER

Freemuse er en international medlemsorganisation med hovedkontor i København. Organisationen modtager finansiell støtte fra den statslige svenske bistandsorganisation, SIDA. Freemuse har bl.a. modtaget den internationale WOMEX Award. Freemuse har udgivet rapporter om musikkensur i bl.a. Afghanistan, Zimbabwe og Hviderusland.

I september udkommer organisationens seneste rapport "Music will not be silenced". Alle organisationens rapporter kan downloades gratis på www.freemuse.org

Dixie Chicks kritiserede præsidenten med voldsomme reaktioner til følge.

I PENDULFART MELLEM STØJ OG BLIDHED

Signe Høirup Wille-Jørgensen er en kompromisløs sangskriver og performer. Med voldsom råben og blid skrøbelighed laver hun musik med bandet Speaker Bite Me og som soloartist under alias'et Jomi Massage.

TEKST BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

FOTO LARS SVANKJÆR

Det er en af de rigtigt gode sommerdage, og Signe Høirup Wille-Jørgensen tager imod overtegnede i hvid lærredskjole, bare tæer og stort smil. "Lad os sætte os herud," siger hun og guider mod køkkenet til de røde, let slidte 60'er lænestole. Et arbejds-værelse fyldt med instrumenter og andet musik-udstyr skimtes ovre på den anden side af gangen.

Signe Høirup Wille-Jørgensen fortæller noget overraskende for en kvinde, der også er blevet kaldt 'Dronningen af Støjrock', at hun skal på ølejr med sin søster om en uge til "sådan noget med yoga og afrikanske koldbøtter." Hun er opvokset i Herlev i et miljø præget af frihed, kreativitet og socialisme. Her fyldte musikundervisning i lilleskolen lige så meget som det boglige. Da teenageårene satte ind, blev det byliv, vildskab og attitude, der tiltrak, og de mere frie og blide ting blev sat på standby for den nu 33-årige komponist. Hun prøvede at finde kraften, ondsken og vildskaben, og det kom til udtryk som larmende musik og kreativitet. I dag svinger hun, som hun selv siger, i pendulfart mellem de to poler – det vilde og det blide, voldsomheden og skrøbeligheden, det sociale og det oprørske.

MUSIKKEN VAR NØGLEN

"Musik har bare været den store del af mit liv. Da jeg var teenager, kunne jeg i musikken finde nogle svar på, hvad det var for et menneske, jeg var ved

at forme mig til, at den kunne præge ens personlighed. Jeg blev bevidst om, at der var et kapitel i "hvad skal du være-bogen", hvor der stod, at du også kan blive musiker og komponist – og jeg tænkte, at – hey jeg kunne jo også gøre, ligesom alle drengene gør og selv spille musik! Det var, da jeg var 18–19 år, hvor jeg dannede Murmur."

"Jeg synes, jeg har været meget privilegeret og dygtig. Lad os nu bare blande det sammen, for det er jo ikke rent held, at man laver et band, spiller to koncerter og laver en plade, før man har tænkt på, om man skulle gøre det, og det har faktisk rullet på den måde siden da."

I Murmur handlede det om at larme så meget som muligt for Signe Høirup Wille-Jørgensen. Det gjaldt om at finde glæden i støjen og kropsligheden.

"Det var fedt at mærke, at støjen går ind i kroppen og får en til at råbe og andre spændende ting. Det var helt vildt at finde ud af, at jeg kan råbe. Det er sgu ikke lige til, og jeg kender mange folk, der ikke kan råbe. Ja, så det var jeg rigtigt glad for i mange år," griner hun.

FÆLLESSKABET OG EGOISMEN

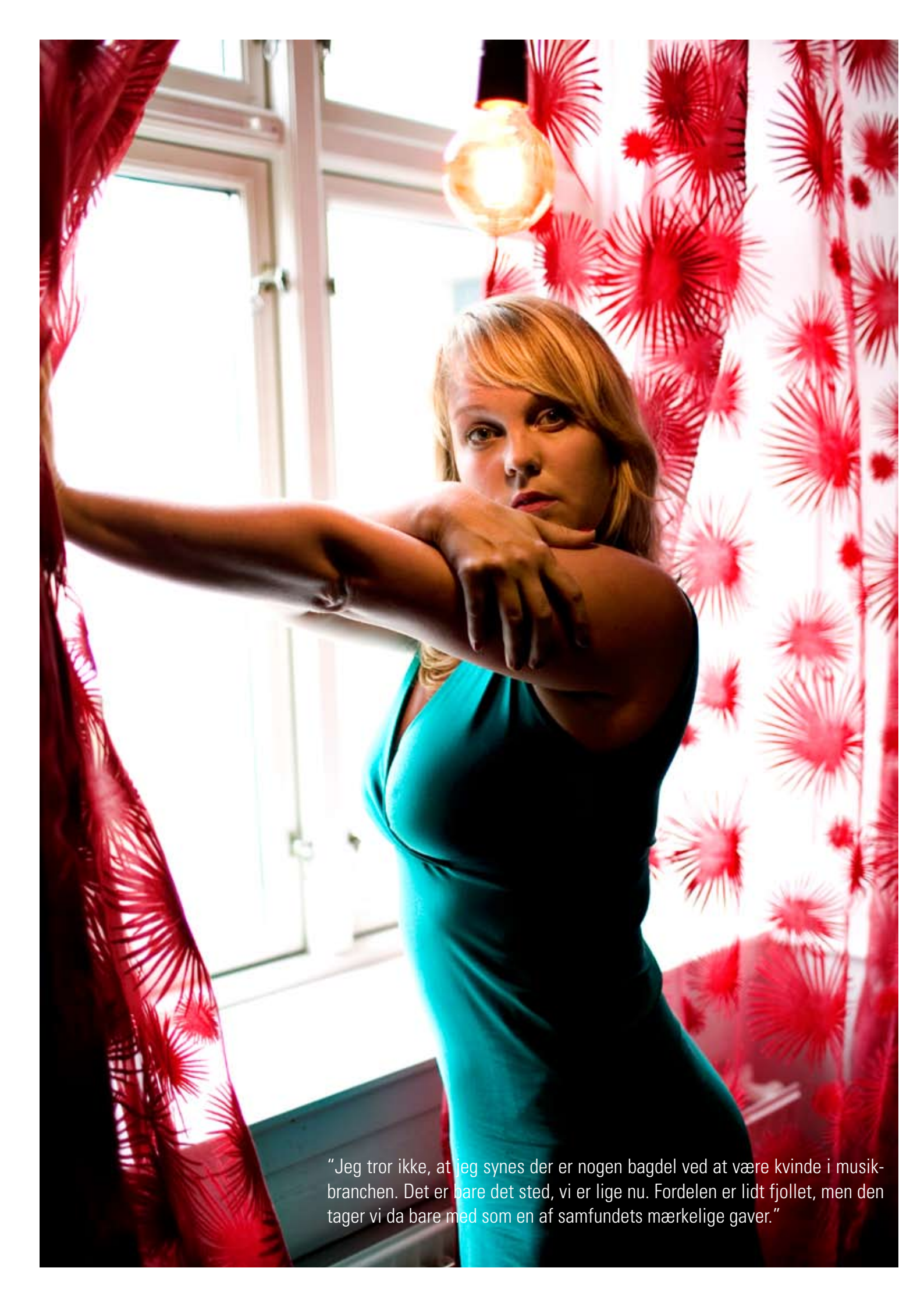
Efter Murmur blev det til bandet Speaker Bite Me og senere soloprojektet Jomi Massage.

"Speaker er et fællesskab med fire mennesker, der leder efter sammen at lave noget, der overrasker dem. Jomi Massage er rendyrket mig og mig, der er leder. Tingene overlapper hinanden, for jeg er jo

også Jomi i Speaker Bite Me. Begge steder leger vi med både støj og blidhed, men Jomi er klart mere rå. I Jomi Massage begyndte jeg at udforske det hele, fordi jeg ville finde ud af, hvem jeg er musikalsk. Jeg kommer fra en baggrund, hvor forståelse og samarbejde helt klar er det optimale, og det elsker jeg. Men det er også rigtigt spændende at udforske egoisten i sig selv og finde ud af, hvilke lag, der var rent mig."

"Jeg var nysgerrig for, om min musik ville blive mere kvindelig af, at jeg var alene uden mændene i Speaker Bite Me. Så det prøver jeg at finde ud af. Skrøbeligheden og voldsomheden var meget lige partnere, da jeg startede Jomi. I den første tid brugte jeg hende som en lille tvillingesøster, jeg kunne hoppe over i, for så kunne jeg glemme alt, hvad jeg kom fra og alle de små dæmoner, der kunne dukke op og sige, at noget var dårligt. Der var en fred i hende til at være mere umiddelbar. Jomi hjalp mig til at give slip og skrive sange alene uden skulderklap fra andre. Jeg kan altid mærke, om jeg tror på det, jeg laver. Hvis jeg kan få mig selv til at græde over en sang, så siger jeg godt, den tager vi". Hun griner højlydt og understreger, at det værste ville være, hvis hendes mit kompositoriske jeg gik hen og blev en maskine.

"Jeg er jo ikke i den her branche, fordi jeg fandt ud af, at det kan blive mit levebrød, men fordi jeg føler, at jeg kan give folk noget med det, jeg laver, og fordi jeg har det godt som menneske med det, jeg laver. Det er vigtigt for mig at værne om

A woman with blonde hair, wearing a teal dress, stands in a room. She is looking directly at the camera with a serious expression. Her right arm is extended forward, and her left hand is resting on her right forearm. The room features a window with white frames and red curtains with a pattern of red starburst or floral motifs. A single glowing light bulb hangs from the ceiling. The lighting is warm, creating a dramatic atmosphere.

“Jeg tror ikke, at jeg synes der er nogen bagdel ved at være kvinde i musikbranchen. Det er bare det sted, vi er lige nu. Fordelen er lidt fjollet, men den tager vi da bare med som en af samfundets mærkelige gaver.”

musikkens væsen på den måde. Den kærlighed skal ikke udsættes for alt for kontrollerede overgreb.”

Signe Høirup Wille-Jørgensen komponerer så vidt muligt med den kritiske sans lagt på hylden.

”Jeg laver mest musikken på en 4-spors og siger til mig selv, at jeg ikke må gå tilbage. Især i starten skulle det komme i nærmest et flow, så jeg bagefter kunne blive overrasket over, hvad der egentlig kom ud af det. Jeg gider egentlig ikke at tale om ærlighed i musik, men der er måske alligevel noget om det, når man lægger den kritiske sans væk. Hvis man tør arbejde mere ubevidst og tro på, at man godt kan samle alt det, der roder rundt i hoved, hjerte og krop. Det er den måde, som jeg stadig arbejder på. Mig og min lydmand ved godt, at hvis noget lyder godt, så er jeg nødt til at synge det færdigt, for jeg kan ikke nødvendigvis finde det igen dagen efter. Jeg har styr på mine visioner, men fandeme ikke på processerne!”

HYSTERISK COPYRIGHT

Hun synes, at musik kan hæmmes ved altid at skulle være unik. På sin seneste plade med *Speaker Bite Me* har hun udforsket og angrebet den originalitetstanke, som komponister ligger under for.

”Pladen er vores egen fuldstændig respektløse fortolkning af alt det musik, der har fandtes i rock- og pophistorien. Både konkret og meget subtilt. Inden for hvert nummer kan du nok finde 30 referencer. Man snakker meget om, at noget er ægte, originalt og ærligt, man synes, man skal være så fucking unik. Vi arbejdede meget med at være utroligt bevidst om alle vores inspirationskilder i stedet for at finde et unikum. Det var spændende at gøre i forhold til hele det her hysteriske copyright-noget, der er i musikkens verden for tiden.”

Hun fægter ivrigt med cigaretten og tilføjer: ”Jeg tror ikke, at man har oplevet noget lignende inden for andre kunstarter, at folk sådan klynger sig til

deres ting. Det er så patetisk, at folk synes, deres identitet går i stykker over at andre bliver inspirerede af det. Så det var også et lille oprør...”

Næste projekt for Signe Høirup Wille-Jørgensen er intet mindre end en genindspilning af hendes andet album *From Where Noone Belongs*.”

”Det kom sig af et samarbejde med en fyr, der hedder Eblis Alvarez, og nogle konservatorieuddannede, nykompositoriske og klassisk uddannede mennesker. Det bliver musik, der lyder som elektronisk kammermusik, der møder Jomi Massage og med masser af ekspressiv sang. Det er meget melodisk og meget smukt, vi er virkelig gået efter nerven.”

AFKLÆDT MED LYD PÅ

Signe Høirup Wille-Jørgensen har optrådt nøgen til åbningen af SPOT Festivalen i 2006, hvor blandt andet kulturministeren var til stede. Hvorfor det?

“Det kom sig af, at jeg vidste, hvor jeg skulle spille og for hvem. På åbningsaftenen på SPOT kommer alle journalisterne og kulturspidserne, så man ved godt, hvad det er for en forsamling, der er i stort over-tal der. Og så bliver der sammensat et fint program, som skal vise nogle facetter af det skandinaviske musikliv. Sådan nogle rammer får jeg tit fnidder af, fordi det tit bliver stift og glosuppeagtigt. Så lige præcis til den event tænkte jeg meget over, hvad jeg skulle lave for at være tilfreds som kunstner og for at føle, at jeg udfordrede folk.”

“Jeg kunne jo godt se på listen af bands, at jeg nok var det skæve indslag, og så kunne jeg forestille mig, at arrangørerne ville have den larmende primalkvinde. Jeg larmede godt nok ikke så meget, men det gjorde mit tøj. For eventen blev en hyldest til musikkens udgangspunkt som er reallydene, og til alle de komponister, der har kastet sig ud i så mærkværdig musik, som det de kalder konkretmusik – musique concrète.”

“Reallydene var en del af det, og så var der den andel del med de kulturspidser, jeg ville udfordre lidt. På min første plade har jeg et nummer, der hedder ‘Undressing Aloud’, som handler om, at jeg tager tøjet af og lægger mig ind til en person. Til SPOT gjorde jeg nummeret meget mere voldsomt, fordi det blev visuelt. Jeg kan godt lide at udfordre folk og fremprovokere reaktioner ved at udstille mig selv. Det gør jeg gerne. Jeg er ved at dø af skræk, inden jeg går på scenen, men når jeg så står der, så giver det fuld mening for mig.

Vi fik sat mikrofonerne meget smukt ind i tøjet, så lyden blev meget autentisk og forvrænget, mens jeg tog tøjet af. Man kunne virkelig høre, at det var en afklædning. Da jeg havde taget alt tøjet af, klip-pede jeg ledningerne over, og tog tøjet på igen. Og så skrev jeg et politisk budskab med min mikrofon på gulvet og afsluttede med at spille en meget zen-agtig kærlighedssang. Griner. Et eller andet sted, så vil jeg jo bare vække nysgerrigheden i folk og så må de jo selv takle, hvad det starter! Det er der, hvor min musikalske massage ligger. En stor del af massage er jo netop at få ting op til overfladen, så man kan tage sig af det, der ligger gemt. Det er min lille del af ruskeriet.”

“Jeg havde jo bevidst taget noget ikke specielt lækkert undertøj på og gjort situationen og kroppen så kedelig som muligt. De piftede lidt i starten, men da det gik op for salen, at jeg havde tænkt mig at gå hele vejen, så blev der meget stille...”

FAKTA / SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN

MODTOG I 2006 STATENS KUNSTFONDS TREÅRIGE ARBEJDSLEGAT

“Legatet har givet mig rum til at tage endnu flere opgaver ind i mit arbejde og forfølge mine drømme. Og det har givet mig mulighed for at købe nogle instrumenter, jeg ikke havde råd til før. Nu kan jeg forfølge fordybelsen og fx gå på massageskole og andet, som måske er mærkeligt at sætte sammen med en musik-karriere – men tingene smelter sammen. Det er fedt som autodidakt musiker at få sådan et kunstnerskulderklap som et legat.”

SE/HØR NYT OG NYERE FRA SIGNE HØIRUP WILLE-JØRGENSEN:

Ultimo september på Danmarksturne med Speaker Bite Me.

Til efteråret med nyt Jomi Massage-album og efterfølgende mini-turné.

Nyeste Speaker Bite Me-album: Action Pain-ting, 2006.

Filmmusik til en børnefilm “Frederikke” på Zentropa, premiere ukendt.

Klumme hver 2. tirsdag i metroXpress, hvor hun “helst skriver om noget eksistentielt med en lille slat politik ind over.”

Trækker måske stikket ud i december og januar for at fortrække til Barcelona og skrive ny musik.

“Et eller andet sted, så vil jeg jo bare vække nysgerrigheden i folk, og så må de jo selv takle, hvad det starter! Det er der, hvor min musikalske massage ligger. En stor del af massage er jo netop at få ting op til overfladen, så man kan tage sig af det, der ligger gemt. Det er min lille del af ruskeriet.”

? TIL SIGNE

DE STORE ØJEBLIKKE

Første gang jeg stod i et øvelokale med en guitar og en masse distortion-pedaler foran mig – fantastisk – det var skridtet fra akustisk til elektrisk.

At opfinde Jomi Massage på en rejse helt alene rundt i Europa, hvor jeg skrev en masse tekster, som skulle blive sange i 1999. Det var kimen til at lave hende Jomi.

At spille på Roskilde.

At indspille en John Peel Session. Det har Burning Red Ivanhoe og Murmur som de eneste danskere.

DEN MAGISKE KODA-CHECK

Signe Hørup Wille-Jørgensen har været medlem af KODA siden 1993, da hun startede Murmur.

“Det er en spændende udvikling, som KODA

går gennem lige nu, hvor I er i gang med at rykke profilen væk fra at være soldaterne, der fanger de onde. Selvom anarkisten i mig nok ville overveje at melde sig ud, er der jo ikke nogen tvivl om, at det er et fantastisk stykke arbejde musik-historisk med at udvikle systemer, hvor man kan værne om komponisters rettigheder.”

“Økonomisk har KODA altid reddet mig. Så når sommerchecken kom, blev årsopgørelsen og selvangivelsen behandlet. Og så passede KODA-pengene meget magisk med B-skatten! Pengene har helt klart betydet rigtigt meget for sådan en som mig, der i rigtigt mange år har lavet musik, der har kostet penge at lave.”

KUNSTNERE DER BETYDER NOGET

Alt hippie-pik-rock er jeg vokset op med. Det var det første møde med tråden.

Aretha Franklin, Billie Holiday, Joni Mitchell, Patti Smith, PJ Harvey, Bjørk, Robert Wyatt, Sonic

Youth, Steve Reich ... og mange flere.

VIGTIGE VÆRKER

Dvorak: Cello Concerto Opus 85

Sonic Youth: Goo

PJ Harvey: Rid of Me

Steve Reich: Music for 18 Musicians

UPCOMING KUNSTNERE?

Marybell Catastrophy: “De har en råhed og et værn om skønheden.”

Wildbirds & Peacedrums: “Lidt som TysTys – den jazzede skole ud af den skæve tangent.”

Edna Jackson: “Minimalistisk blues der får blues-klicheer til at bløde.”

LINKS

www.morningsiderecords.dk

www.myspace.com/jomimassage

MUSIKFORLAG: FORVALTNING ER ET VALG

Nye EU-regler giver multinationale musikforlag flere valgmuligheder for musikforvaltning. Valget falder dog fortsat på de nationale forvaltningsselskaber, så længe der er fokus på effektivitet især for onlinemusik.

MUSIKFORLAG VS. MUSIKFORVALTNING I EU

Et musikforlag sikrer sine komponisters værker udbredelse i så mange sammenhænge og medier som muligt. Musikforlag honoreres typisk ved at få en andel af indtægterne for musikværkerne. Denne andel kan i EU maksimalt være 1/3 rettigheder på et værk, dog 50 pct. i tilfælde af subforlægning i et andet land. I USA kan musikforlag erhverve 100 pct. af rettighederne.

Et forvaltningsselskab (som fx KODA) sikrer, at musikforlag, komponister og sangskrivere får penge, når deres musik spilles offentligt eller bliver mangfoldiggjort.

EMI Publishing har sammen med tyske GEMA og britiske PRS dannet selskabet CELAS, som har fået til opgave at licensere EMI publishings anglo-amerikanske rettigheder på paneuropæisk niveau. CELAS har store administrative problemer. Selskabet skulle efter planen være operationelt 1. juli 2006, men har endnu ikke udstedt en licens.

LINKS:

EMI Publishing

www.emimusicpub.com/worldwide/index.html

The International Confederation of Music Publishers

www.icmp-ciem.org

European Grouping of Societies of Authors and Composers

www.gesac.org

CELAS

www.celas.eu

KODA / MUSIKFORLAG VS. MUSIKFORVALTNING

TEKST BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

I KODA kan vi bryste os af at være blandt de mest effektive selskaber for musikforvaltning i Europa, både når det gælder markedsdækning og omkostningsprocent. Det kommer hvert år vores medlemmer til gode.

Musikforlagene har presset voldsomt på døren hos EU-kommissionen, og det har resulteret i en såkaldt rekommandation, som gør, at musikforlag selv kan forvalte deres rettigheder eller stille krav over for selskaber som KODA til, hvordan forvaltningen skal finde sted. Derfor har vi spurgt musikforlag uden for vores eget lille land, hvad der er vigtigst for dem hos et forvaltningsselskab.

DE MULTINATIONALE

Proaktiv forvaltning af online-rettigheder er førsteprioritet for Peter Ende, Præsident & CEO, EMI Music Publishing.

"Vi skal udarbejde lovlige forretningsmodeller, der gør det muligt for rettighedshaverne at få noget ud af den succes, som musik opnår, uanset om det er etablerede eller nye udbydere," siger Peter Ende.

Derfor skal forvaltningsselskabet sikre, 1) at musikbrugerne nemt, fleksibelt og effektivt kan opnå de musikrettigheder, de ønsker for et defineret geografisk område, 2) at processen er gennem-

sigtig, så rettighedshaverne får tilstrækkelig kompensation for brug af deres værker, og 3) at den kollektive forvaltning af musikken styrkes og moderniseres, så den fortsat kan servicere medlemmernes og musikbrugernes interesser.

"For os er det vigtigste, når det gælder musikforvaltning, en præcis brugeridentifikation, effektiv licensiering og en retfærdig fordeling af vederlag baseret på de anvendte rettigheder," konkluderer Peter Ende.

DE INTERNATIONALE

Jenny Vacher fra ICMP/CIEM er enig med Peter Ende. Online-musik er fokus, og samarbejdet i musikindustrien inklusive musikforlagene bør intensiveres.

"På online-området, hvor der er stærkt pres fra brugerne for friere distribution, er der virkelig brug for stærke forvaltningsselskaber, som forvalter licenser og indhenter vederlag, men som også er gode til at samarbejde med os og hinanden. Musikforlag er kreative virksomheder, der tager en finansiell risiko ved en ofte livslang investering i kunstnerne. Vi har brug for en god dialog mellem os, forvaltningsselskabet og kunstnerne for at skabe det bedste resultat," understreger Jenny Vacher.

Et internationalt samarbejde mellem musikforlag

og forvaltningsselskaberne er allerede igangsat. I 2006 fremlagde GESAC og ICMP/CIEM en fælles deklaration om online-forvaltning, der bl.a. indeholder krav til hensyntagen til de nationale forvaltningsforskelle på området.

"Deklarationen er et afgørende skridt mod et bedre samarbejde mellem forvaltningsselskaberne og forlagene og mod en harmonisering af standarder for den kollektive forvaltning i EU. I deklarationen understreger vi også, at der skal være plads til forskellighed inden for hvert land i EU," siger Jenny Vacher.

LET ADGANG TIL MUSIK ER ET MUST

KODA gør et stort arbejde for at tilpasse licenseringen af musikrettigheder i den digitale verden. Det indebærer helt nye forretningsmodeller og måder at gøre tingene på.

KODA's vicedirektør Martin Gormsen siger: "Det er vigtigt at forstå kundernes behov. Såfremt det bliver vanskeligere at få adgang til at bruge musikken, så vil hele musikbranchen tabe penge, fordi der vil komme færre musikbrugere og flere ulovlige tjenester. Vi er glade for, at musikforlagene ser forvaltningsselskaberne som vigtige samarbejdspartnere."

NYE TIDER PÅ POSTEN

Tidligere hed det Rytmeposten, i dag hedder det ganske enkelt Posten. Spillestedet i Odense er bygget om for 12 mio. kroner og skal være en magnet, der kan lokke rockpublikummet i byen og være med til at trække skatteydere til kommunen.

TEKST MARTIN BLOM HANSEN

FOTO HUNG TIEN VU

I marts i år åbnede spillestedet Posten, det tidligere Rytmeposten, efter en omfattende ombygning og udvidelse, så der nu er plads til 900 rockpublikummer på en god aften i stedet for 400. Odense Kommune har finansieret hele herligheden, der har kostet ca. 12 mio. kroner. Men så har Odense også fået et fint nyt koncertsted med fornem akustik, gode sceneforhold, ypperlige backstagefaciliteter, god plads til rockfolket og en Albani-pipeline i baren.

Væggene er mørkegrønne og udsmykket med graffitimalede portrætter af rocknavne fra Kim Larsen til Tom Waits.

“Vi vil gerne bevare klubstemningen, og et

spillested skal absolut ikke have hvide vægge,” siger Niels Jørgen Simonsen, i daglig tale Simon. Han er leder af Posten og tidligere leder af Fermaten i Herning samt aktiv i kredsen bag Skanderborg Festivalen.

Han mærker solid velvilje over for spillestedet både fra erhvervsliv og kommune.

“Man har jo fundet ud af, at hvis der ikke sker noget i byen, så er byen ikke attraktiv. Det handler om at kunne tiltrække de rigtige mennesker og skabe et skattegrundlag,” siger han.

HVEM STÅR PÅ SCENEN?

Når Elton John kommer til byen, eller når store mainstreamrocknavne giver koncert, er det som regel det lokale koncertbureau JVB, der står bag. Og når feststemte odenseanere vil høre kopibands,

er der talrige cafeer og værtshuse at opsøge. Som regionalt spillested skal Posten opfylde et krav om alsidighed og kunstnerisk bredde.

“På sigt vil vi gå efter flere internationale navne, og at det bliver federe at komme ud at høre musik kunstnerisk set. Vi vil også fortsætte med at være spillestedet for upcoming-navne,” siger Simon.

Han er ikke nervøs for, om publikum vil blive ved med at strømme til livekoncerter.

“Jeg tror, spillestederne har en god fremtid. Vi tager det lange seje træk og skaber basis for, at nye bands kan udvikle sig. Jeg ser især de regionale spillesteder som en vigtig brik i de nationale bands' karrieremuligheder. Vi skal bruge kulturstøtten på de orkestre, som er kunstnerisk interessante, som skal ud at slå sig igennem junglen, og som vi har en forpligtelse til at præsentere over for

LYDEN PÅ POSTEN

En vigtig del af ombygningen på spillestedet er akustikken. Posten har samarbejdet med akustik-ingeniør Niels Werner Adelman-Larsen. Han har udviklet en ny form for lyddæmpning, indbygget i gulvet, der opsuger de dybe toner fra bas og stortromme. Almindeligvis vil de dybe toner blive reflekteret i et koncertrum og ikke blive opsuget af publikum i lige så høj grad som mellemtone og højere toner. Lyddæmpning har normalt ikke taget højde for basfrekvenserne, som spiller en helt afgørende rolle i live-rockmusik. Scenen på Posten er udformet som et V og er designet, så det giver musikerne en bedre scenelyd.

Niels Werner Adelman-Larsen er tidligere trommeslager i U2-kopibandet Die Herren.

POSTEN

/ Regionalt spillested i Odense.

/ Omfatter Posten (tidligere Rytmeposten), Østre Stationsvej 35, og Dexter, Vindegade 65.

/ Posten er udpeget som regionalt spillested frem til 2008. Modtager i 2007 et tilskud på knap 2 mio. kr. fra Kunstrådet og cirka 1,7 mio. kroner fra Odense Kommune.

/ Odense Kommune har bevilget 12 mio. kroner til ombygning af spillestedet Østre Stationsvej. Bygningen er kommunalt ejet, og spillestedet Posten (Rytmeposten) er en selvejende institution.

/ De to spillesteder har fem ansatte, fem ansat i fleksjob samt 150 frivillige tilknyttet.

www.postone.dk

publikum.”

Han efterlyser dog mere kreativ vilje på spillestederne til at tænke selvstændigt. Programlægningen på mange regionale spillesteder ligner hinanden for meget. – Eller som Simon udtrykker det: “Vi har en tendens til at rende i røven af hinanden.”

PAS PÅ JAZZ-PANDAEN

I Odense har man i mange år haft en helt særlig konstruktion. Det regionale spillested Posten er ikke blot den solide bygning på Østre Stationsvej tæt ved banegården. Det er også Jazzhus Dexter i Vindegade. To fluer med et smæk, to forskellige scener under samme administration.

Mens Posten er blevet udvidet og opdateret, hygger Jazzhus Dexter sig i smug uberørt af tidens

trend. Det lille spillested fungerer som intimszene med jazz, blues, folk og lignende på programmet. Dexter åbnede i 1991 og har gennem årene været en af Danmarks vigtige jazzlivscener.

“Dexter er som en Panda. Det er en truet dyreart. Vi har kun tre professionelle jazzspillesteder i Danmark: Copenhagen JazzHouse, Bent J i Århus og Dexter her i Odense. Der findes tre jazz-pandaer i Danmark, og dem skal vi sørge for at holde liv i. Udgangspunktet er stadig jazz. Men for at få et større publikum er vi nødt til at sprede os lidt mere over genererne og gøre spillestedet mere spændende,” siger Simon.

Dexter har dog et ganske godt grundlag via Klub Dexter, der med sine 500 medlemmer er Danmarks største jazzforening. Postens leder er

ret begejstret for ideen med forskellige klubber, som udgør en vigtig basis for de to spillested-scener. Dels en generel publikumsklub, hvor et medlemskort til 150 kroner om året giver rabatter og fordele. Dels et kort til medlemmer af 60’er pigtråds-foreningen Rock Med Rynker, og dels et gratis klubkort til medlemmer af øveforeningen Kansas City, der giver op til 50 pct. rabat på koncerterne.

“Posten skal også være omdrejningspunkt for byens musikere, og jeg vil gerne have, at de hænger ud her,” afslutter Simon.

SPOT, FOTO: BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

KODA PÅ FESTIVAL

I år havde KODA en stand på SPOT og Roskilde sammen med musiksitet MyMusic. Og traditionen tro præsenterede vi i samarbejde med Copenhagen Jazz Festival ny dansk jazz på Gråbrødretov.

ROSKILDE FESTIVAL, FOTO: THOMAS MOSE

Under teltdugen på SPOT og Roskilde i henholdsvis sol og regn diskuterede gæster og paneldeltagere livligt fildeling og ophavsret. Og unikke musikevents i hovedtelefoner skabte lækker lounge-stemning på de velbesøgte stande.

Paneldebatterne bød på emner som pirateri, nye afgiftsløsninger og fremtiden for musikens indtjening. Blandt deltagerne var Ivan Pedersen (DPA/KODA), Henrik Marstal, Ralf Christensen (Information/DR), Claus Pedersen (Piratgruppen), Jakob Hüttel (KODA), Piet Breinholm (ROSA/DJBFA/KODA) Jesper Reginal (Crunchy Frog/IFPI), Kristian Leth (DR/Liga.dk) og Troels Abrahamsen (Veto).

Med anti-koncerter i trådløse hovedtelefoner optrådte bl.a. Oliver North Boy Choir, Mike Sheridan og Troels Abrahamsen.

(yderst til højre nederst)

På Copenhagen Jazz Festival støtter KODA nysgerrig og nykomponeret kvalitetsjazz.

SPOT, FOTO: BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

ROSKILDE FESTIVAL, FOTO: CHRISTIAN HJORT

FOTO: ANDERS BEER

ARNE WÜRGLER: “MAN KAN IKKE SMILE SIG TIL SUCCES”

Efter intet mindre end 27 år siger Arne Würgler farvel til sin post i KODA's råd. Som grundlægger af og mangeårig formand for DJBFA har den oprørske 68'er været med til at reformere KODA bl. a. andet med ligestilling for den rytmiske musik.

FOTO: THOMAS PLESS

TEKST: BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

Da DJBFA blev medlem af KODA's råd, var det med ildsjælen Arne Würgler som primus motor, og han tog kampen for respekt for den genre, foreningen repræsenterer, alvorligt.

“I 60'erne og 70'erne fik rytmisk musik jo en fantastisk oplomstring, men den var ikke respekteret i KODA. Dengang fik partiturmusikken meget mere end andre musikgenrer. Sådant var virkeligheden, da DJBFA endelig kom i KODA's råd i 1980. Men uligevægten er ikke helt afskaffet. Nu deles pengene ligeligt genrerne imellem, men forskellen i betalingen findes stadig på koncertsiden, hvor visse autorer stadig får meget mere end andre.”

“Det bør kunne lade sig gøre at leve i Danmark af at skabe musik, også selvom man selv ikke er udøvende.”

Han drømte også om demokrati i KODA, som lykkedes efter hårde kampe. Men han stiller spørgsmålstejn ved, om demokratiet helt holder i dag, hvor KODA's største forening, DJBFA, med 1.000 medlemmer kun har to mandater i rådet.

“Der bør også være et kompetent repræsentantskab, så alle gode kræfter kan komme med i arbejdet, hvis KODA skal klare sig i den kommende

globale konkurrence mellem selskaberne. Rettighedshaverne efterspørger større fleksibilitet og medindflydelse.”

DEN STØRSTE SUCCES

Den nu 64-årige Arne Würgler lægger ikke skjul på, at arbejdet i KODA's råd har været op af bakke.

“Jeg har ofte været i mindretal, men man kan ikke være venner med alle, hvis man ønsker, der skal ske forandringer.” Og forandringer i KODA var et must for Arne Würgler.

“Dengang jeg blev bestyrelsesmedlem, var KODA en meget gammeldags organisation. Totalt underdrejet af interne slagsmål mellem komponistforeningerne. Så det var en kæmpeopgave at ændre pengefordelingen og få KODA ud i marken og tjene penge. Samtidig var det vigtigt, at DJBFA fik sin del af de nationale midler”.

Han stryger hånden gennem hårpragten, der i de senere år har givet ham tilnavnet “Sølvræven”, mens han funderer over, hvad der har været den største succes.

“Jeg synes, det har været at få KODA til at kigge udad og gøre noget ved sit image. Det har taget sin tid, men vi kan nu glæde os over, at KODA endelig har fået en kommunikationsafdeling og her for nylig fået styrket sin markedsafdeling. Det har været en øjenåbner for KODA, at vi autorer faktisk har været gode til at forsvare de fælles værdier bl.a. i EU”.

UDVIKLING SIKRER FREMTIDEN

Arne Würgler mener, at KODA skal fremtidssikre

“KODA skal være det charmerende samlende led for, at musikken kan spille. Det krydsfelt som hele Danmark har brug for.”

sig, hvis vi ikke skal gå bagom dansen, for monopoleet på hele verdens musik i Danmark bliver svært at opretholde. Dermed risikerer vi at miste en stor del af de nationale midler, og det bliver et kæmpe problem for komponistforeningerne.

“Det er på høje tid at besinde sig på en forretningsmodel og investere i udvikling. Måske skulle vi gå i samarbejde med bredbånds- og hardwareproducenter og levere licenser til fri brug af musikken? Set i forhold til at alle andre i mediebranchen tjener milliarder, er det trist, at kun 136 autorer i KODA får over 150.000 kr. om året. Ikke meget mere end hvad danske forfattere får alene for biblioteksudlån.”

Arne Würgler mener, at KODA først og fremmest skal være en serviceorganisation, hvor kunderne er i højsædet.

“Vi skal ikke i slagsmål med pølse-mænd, der spiller baggrundsmusik, men derimod samarbejde med kunderne om nye forretningsstrategier”, siger han og understreger, “Der er kun en vej frem, og det er samarbejde, samarbejde, samarbejde både internt, nationalt og internationalt.”

HVAD NU?

Arne Würgler forlader rådet for at sikre plads for et nødvendigt generationsskifte. Han glæder sig til at genfinde musikken.

“Jeg har været med i mange år, og nu taler jeg “ophavsretssprog” i stedet for musikkens sprog, så det skal jeg genfinde. Det er en stor udfordring i min høje alder. Jeg er nu tilbage, der hvor jeg startede: ude på gaden med at stå og synge.”

MILEPÆL – BÅNDKOPI

Primus motor for indførelse af blankbånd-ordningen (vederlag ved lov i 1992) og valgt som formand i Båndkopi (i samarbejde mellem kunstnerforeninger med fokus på kompensation til kunstnerne for kopiering af musik, film mv.).

“Jeg har kæmpet for at få opdateret ordningen, så den følger den teknologiske udvikling, sådan som de har gjort det i fx Sverige, hvor de har vederlag på indbyggede medier. I den sekundære brug af musikken ligger millionerne gemt.

MILEPÆL – AFSKAFFELSE AF LUKSUSAFGIFT

Primus motor for afskaffelse af luksusafgift på grammofonplader, som der indtil 1996 (og siden krigen!) var en særlig luksusafgift på i Danmark.

FAKTA / ARNE WÜRGLER

Medlem af KODA's råd 1980–2007.

Formand i KODA's råd i flere perioder fra 1989 til 2005.

Med til stiftende generalforsamling i DJBFA 1973.

Formand i DJBFA i 34 år.

Formand i Båndkopi COPY-DAN siden 1992.

Sangskriver, sanger, bassist, guitarist, producer.

Har udgivet adskillige album siden 70'erne med bl.a. Benny Holst.

Opstillet til Folketinget for Enhedslisten og EU-parlamentet flere gange.

Underviser på Den Rytmske Højskole i Vig.

KODA / ORGANISATION

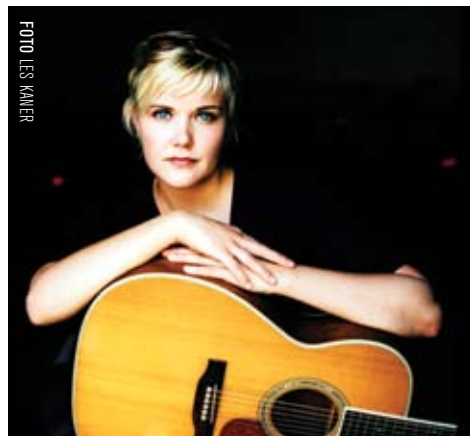

FOTO LES KÄNER

VELKOMMEN TIL NYT RÅDS- MEDLEM: NÆSTFORMAND I DJBFA FRANKA ABRAHAMSEN

Franka Abrahamsen er nyvalgt næstformand i DJBFA og indtrådt i KODA's råd i september 2007.

“En effektiv online-forvaltning er moderkagen til alt”

TEKST BIRGITTE THERESIA HENRIKSEN

“I 2007 konstituerede bestyrelsen i DJBFA sig med Piet (Breinholm Bendtsen, red.) som formand og mig som næstformand. Da jeg blev spurgt, var jeg ikke i tvivl. Jeg vidste, hvad arbejdsopgaverne gik ud på, og jeg vidste, at Piet og jeg ville blive et godt makkerpar. Oprindeligt var årsagen til, at jeg stillede op som suppleant i DJBFA at blive en større del af miljøet i København.”

Hvad er dine visioner for dit arbejde i KODA's råd på kort og langt sigt?

“På kort sigt handler det om at tilegne sig viden, og der er rigeligt at se til. Jeg skal finde ind i

fællesskabet, men jeg føler mig bestemt velkommen allerede. Dernæst mener jeg, at fokus på online-forvaltning er det vigtigste lige nu. Det er moderkagen til alt, og samarbejdet mellem de nordiske forvaltningsselskaber er afgørende for, at vi kan skabe internationale løsninger på området. Samtidig er det en udfordring at få gjort KODA til en moderne innovativ virksomhed. Her skal der gives køb på nogle ting for, at der kan opstå noget nyt. Det gælder både i KODA og i branchen generelt, at vi ikke kommer videre uden at tænke i nye indtjeningsmuligheder for medlemmerne.

Det er vigtigt, at vi – KODA – kan legitimere, hvorfor vi er her, og at det indhold, vi skaber, har en værdi. Bare det at medlemmer, kunder og musikbrugere nu ofte har personsammenfald gør, at formidlingen skal nytænkes. KODA's medlemmer er de bedste ambassadører. Vi skal sikre os, at de er glade for KODA, for så formidler de det videre til alle andre. ”

FAKTA /FRANKA ABRAHAMSEN

27 år, bosat i Malmø, opvokset i Århus.

Er opvokset med klassisk musik og har altid spillet musik og sunget.

INSTRUMENTER: først og fremmest stemmen, guitar og klaver.

UDDANNELSE: MA Vocal Performance Arts 1998–2000 i London (en rytmisk konservatorieuddannelse med kompositorisk linje).

Sanger, komponist, co-writer, udøvende musiker, leder af Elektrochok (et pladeselskab under Gyldendal), har eget firma, Sidekick, som afvikler koncerter.

Har udgivet tre album, det fjerde kommer til marts.

DET ER **SPIL DANSK DAG** DEN 25. OKTOBER

PÅ MED ALT-KAN-LADE-SIG-GØRE-HATTEN

TEKST MARLENE OTTOSEN

FOTO ANDERS BEIER

Spil Dansk Dagen nærmer sig: Den 25. oktober er dagen, hvor dansk musikliv for syvende år i træk viser resten af landet, at dansk musik dur. Der er plads til alle vilde planer, sjove projekter, overraskende påfund og spritnye ideer, der sætter dansk musik i svingninger. Det er en dag, der udfordrer alle med kærlighed til dansk musik til at sætte gang i fantasien og lægge endnu flere spændende musikalske oplevelser til Spil Dansk Dagens bredtftavnende program.

PUSTER TIL ILDEN

Dagen har ingen grænser, den giver bolden op til nye projekter, samarbejder og fællesskaber med dansk musik som omdrejningspunkt og inspirationskilde, og det er med fuldt overlæg, fortæller kommunikationschef i KODA Jan Juul Christensen: "Spil Dansk Dagen skal puste til ilden i dansk musikliv, ikke puste den ud. Den er vildtvoksende, men det er ikke kun en legeplads for musikelskere,

det er en seriøs markering af, at de danske kunstnere har så meget væsentlig og supergod musik på hjerte, at vi bør høre meget mere dansk produceret musik også resten af året. Det er det, vi skal åbne døre og øre for."

Derfor er opbakningen fra det danske musikliv alfa og omega for, at Spil Dansk Dagen stadig bliver ved med at være en manifestation af dansk musiks saft og kraft, konkluderer Jan Juul Christensen, der håber på, at rigtigt mange sangskrivere, komponister og musikere tager del i år.

SKABER FÆLLESSKAB

Helle Henning er én af de danske sangskrivere, der har lagt sin stemme og musik til Spil Dansk Dagen gennem flere år. Sidste år vandt hendes sang "Når jeg er sur" prisen for "Årets Danske Børnesang" i Spil Dansk komponistkonkurrencen, og hun var selv ude at spille koncert i Egedal kommune. I år arbejder hun sammen med Sanne Graulund på et nyt Spil Dansk-projekt: "Dansk lyrik og danske toner", der sætter fokus på mødet mellem dansk musik og lyrik.

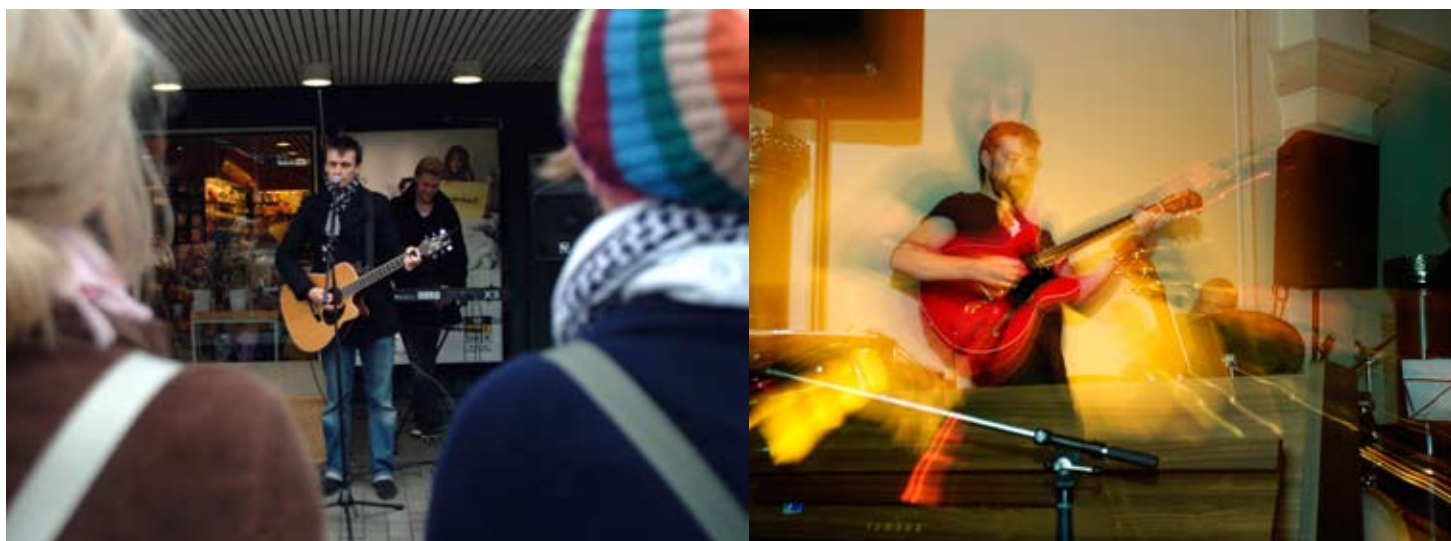
Helle Henning er ikke i tvivl om, at dagen har en væsentlig betydning for dansk musikliv:

"Det er jo en dag, hvor vi sammen får manifesteret, hvor utrolig rigt dansk musikliv er, og vi får markeret, at dansk musik er andet og mere end P3. Dagen giver mulighed for, at den musik og de projekter, som ikke er mainstream, også kommer til mikrofonen", forklarer Helle Henning, der også oplever, at Spil Dansk Dagen skaber et fællesskab mellem de kunstnere, der er kernen i dansk musikliv: "Det er ret hyggeligt at vide, at alle ens musikervenner og kolleger også er ude at spille den samme dag. Man bliver næsten fristet til at bruge ordet fællesskabsfølelse om den oplevelse, og det kan man jo aldrig få nok af".

LAD IDEERNE STRØMME

Spil Dansk Dagens vide rammer har fået Helle Henning og Sanne Graulund til at tænke i nye baner for deres kommende Spil Dansk-koncert:

"Ideen til vores projekt opstod, fordi vi begge to har arbejdet en del med dansk lyrik og danske tekster og har co-writet med andre tekstforfattere

og selvfølgelig er dybt inspireret af alle de fantastiske lyrikere, vi har i Danmark”, fortæller Helle Henning, “vi synes det kunne være sjovt at lave et cross-over-projekt hvor alle brugte løs af hinandens forcer, og hvor man opløste den helt traditionelle koncertform med en kunstner, nogle sange og en masse præsentation indimellem. Samtidig er det jo helt egoistisk en mulighed for, at Sanne og jeg kan spille en koncert sammen. Hvis man brænder for en idé, så er det jo den, man må forsøge at føre ud i livet”, forklarer Helle Henning, der selv sørger for ikke at lade begrænsningerne sætte trumf for inspirationen, når hun skal finde på en ny Spil Dansk idé:

“Når jeg skal komme op med en god ide, tager jeg “alt-kan-lade-sig-gøre-hatten” på og spørger mig selv, hvad jeg musikalsk har lyst til lige nu og med hvem. Alene tanken om, at man ikke sætter nogle begrænsninger op for sig selv, men bare lader ideerne strømme, gør jo, at man ikke stopper sig selv

så meget i drømmen. I den fase tænker jeg egentlig heller ikke så meget på publikum. Jeg håber på, at det, der er vigtigt for mig, også vinder genklang og genkendelse hos andre.”

De realistiske overvejelser om økonomien kommer i anden fase, fastslår Helle Henning, men i den fase er hun så til gengæld meget glad for, at der er flere muligheder for at få økonomisk støtte til Spil Dansk-projekter både hos KODA og de forskellige organisationer i dansk musikliv: “Det gør, at projektet forhåbentlig lander lykkeligt med både den store idé og den tålelige økonomi”.

“Alt-kan-lade-sig-gøre-hatten” bliver forhåbentlig flittigt brugt også af andre sangskrivere og musikere op til Spil Dansk Dagen den 25. oktober 2007. Dansk musik kan sagtens tænkes ind i rigtig mange nye sammenhænge, det kræver bare, at man ikke stopper sig selv i drømmen.

Se også www.spildansk.dk

VINDERNE AF SPIL DANSK KOMPONISTKONKURRENCEN 2007

De to vindere af SPIL DANSK KOMPONISTKONKURRENCE blev:

ÅRETS DANSKE SANG:

“Et lille land og lige midt i verden” af Jakob Freud-Magnus og Steen Krarup Jensen.

Årets Danske Sang er en fædrelandssang, der tager et kærligt aftryk af Danmark, dansk kultur og den danske folkesjæl. Den er komponeret og forfattet med rødder i traditionen, men med et nutidigt og fremadrettet twist.

ÅRETS DANSKE BØRNESANG:

“Fødselsdagssang” af Anders Jacobsen.

“Fødselsdagssang” formår at forene bossa nova-rytmer og danske balloner. Den ser med et kærligt voksenblik på, hvor meget fødselsdage betyder, når man er barn.

Tekst og noder til begge vindersange ligger på www.spildansk.dk

Begge vindersange bliver uropført af DR Radio-UnderholdningsOrkesteret og DR Radiopigekoret som del af den landsdækkende fællessang på SPIL DANSK DAGEN den 25. oktober. Ved samme lejlighed modtager vindere hver 20.000 kr. i præmie. Medlemmerne af dette års dommerpanel var: Stig Christensen, Mette Mathiesen, Svend Hvidfelt Nielsen og Karl Bjerre Skibsted.

TAG PÅ RUNDTUR I SPIL DANSK DAGENS PROGRAM PÅ WWW.SPILDANSK.DK OG FÅ INSPIRATION. DER ER ALLEREDE NU TILMELDT MANGE KONCERTER OG ARRANGEMENTER I HELE LANDET:

/ Koncertsalen på Odense Musikbibliotek er til rådighed for fynske komponister og sangskrivere, der har lyst til at give koncert.

/ I Nyborg Statsfængsel spiller Michael Hamilton og Ole Holmgaard koncert for de indsatte.

/ I Horsens synger Håndværker- og Industriforeningens Sangkor danske sange på Horsens Bytorv.

/ Hvidovre Musikskole holder koncert med og for børn på Statens Museum for Kunst i København.

/ I Dalby Hallen i Faxe er der også koncert for børn, når Trafikorkestret Dyt med stort børnekor spiller trafikssange.

/ Helle Henning og Sanne Graulund spiller dobbeltkoncert på Hovedbiblioteket i København.

/ I Farsø synger skoleelever og byens borgere morgensang i Brugsen.

/ På Kolding Bibliotek giver singer-songwriteren

Karoline Hausted koncert.

/ Der er koncert med LystensTone i New Age Musik Shoppen i Århus.

/ Ballerup Musikskoles elever bliver undervist i dansk musik hele Spil Dansk Dagen.

– og meget meget mere.

DIGITALE RETTIGHEDER TIL KUNSTNERNE

KODA / INFO

Dodo & The Dodos-sagen satte digitale rettigheder på dagsordenen i Østre Landsret, og det gav en sejr til kunstnerne. Østre Landsret har i en dom i starten af året truffet afgørelse om, at Dodo & The Dodos' pladeselskab ikke uden videre har ret til at sælge musikken online, fordi online-rettigheder ikke var omfattet af den oprindelige pladekontrakt.

Gruppen har besluttet at sprede budskabet om landsrettens afgørelse, for dommen kan få stor betydning for danske kunstnere. I anledning af sagen, har direktør i Dansk Musik Forbund, Martin Arnoldsen, for nylig udtalt:

”Vi har længe været i dialog med pladeselskabernes brancheorganisation, IFPI, om netop salget af musik på nettet. Og vi mener, at pladeselskabernes og kunstnerne som udgangspunkt bør dele fifty-fifty på online-markedet.”

Landsretten finder ikke, at online-salg af musik kan sidestilles med salg af fysiske eksemplarer. Dommen er dermed udtryk for en anerkendelse af, at forretningsmodellerne for online-salg af musik er anderledes end i den fysiske verden. Den store andel af indtægterne til pladeselskaberne, når det gælder fysisk salg, begrundes i, at de udover omkostninger til selve produktionen betaler bl.a. trykning, pladecovers og distribution. Musik i den digitale verden kan sælges billigere, og dermed er der mindre beløb til både kunstnere og pladeselskaber.

De anderledes forretningsmodeller gør også, at man for online-musik hverken for udøvende kunstnere eller komponister og tekstforfattere kan bruge de delingsforhold, som har været gældende for salg af fysiske eksemplarer. Dette er også forklaringen på, at KODA-/NCB- tariffer for salg af online-musik er lidt højere end for salg i den fysiske verden.

INGEN FORLÆNGELSE AF BESKYTTELSESTID I ENGLAND

KODA / INFO

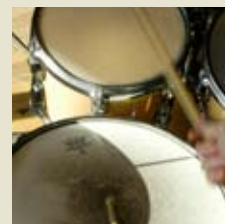
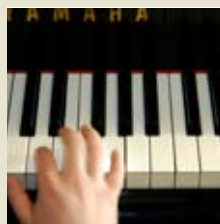
Den engelske regering valgte den 24. juli ikke at følge indstillingen fra parlamentets udvalg om at støtte kunstnere og pladeselskabers ønske om en forlængelse af beskyttelsestiden til mindst 70 år på EU-plan.

Regeringen tilkendegav i en officiel respons på udvalgsrapporten, at det ikke ”på nuværende tidspunkt [og uden yderligere dokumentation] forekom passende at lægge pres på [EU] Kommissionen” i spørgsmålet.

Den britiske udmelding er en skuffelse for den europæiske musikverden. En positiv indstilling er især vigtig fra England set i lyset af landets centrale placering i hele verdens musikliv.

Roger Daltrey fra The Who, sagde: ”Tusinder af musikere har ikke nogen pensionsordninger, og er helt afhængige af deres royalties for at klare sig. De beder ikke om almisser, de vil bare have en fair betaling for deres kreative stræben”.

Arbejdet med at sikre en udvidelse af beskyttelsestiden fortsætter trods den britiske regerings manglende støtte. Også herhjemme. En lang række af rockens og poppens største hits gennem tiderne falder i de kommende år for 50-års beskyttelsestiden. Det betyder, at de kan genudgives eller spilles i radioen uden at betale til de pågældende musikere eller pladeselskabet. Problemet er, at mange af musikere stadig er i live, og at royaltyindtægterne fra de gamle indspilninger udgør deres ”pension”. For sangskriverne, komponisterne og tekstforfatterne gælder 70-års beskyttelsestid fra deres død.

HUSK AT RAPPORTERE KONCERTER TIL KODA

KODA / INFO

Det er meget vigtigt at rapportere ALLE dine koncerter til KODA, for det er den bedste måde at sikre, at du får afregning, når din musik bliver spillet til koncerter. Når du rapporterer, hjælper du også alle andre KODA-medlemmer til at få afregning, fordi vi bliver opmærksomme på alle de steder, som skal betale for at bruge live musik.

Sådan gør du:

- Rapportér alle koncerter uanset type til KODA senest 30 dage efter afvikling, hvis du vil være sikker på at få afregning.
- Udfyld din liste på Mit KODA korrekt, du kan gå glip af afregning med forkerte oplysninger om spillested og arrangør. Skriv som minimum den fulde adresse på koncertstedet med navn og telefon nummer på arrangør/betaler. Spillested og arrangør er ikke altid identiske. Arrangøren kan fx også være en festival eller en musikforening.
- Husk at alle spillede værker til koncerten skal rapporteres, uanset om de er egne eller andres værker. Alle rettighedshavere har krav på afregning for brug af deres værker.

Hvis du er i tvivl om noget så kontakt:

Medlemsinformation på medlem@koda.dk eller tlf. 33 30 63 20

NY WEBSERVICE FRA NCB GØR DET NEMMERE AT HOLDE STYR PÅ MUSIKKEN!

KODA / INFO

Med NCB's nye webservice – Album & Track Search – kan komponister, sangskrivere og musikforlag få overblik over og søge efter al musik udgivet via tilladelse fra NCB i de nordiske og baltiske lande.

Servicen er gratis og kan anvendes af alle, som er medlem af KODA eller et af de andre nordiske eller baltiske forvaltningsselskaber.

Se www.ncb.dk.

OKTOBER- AFREGNING

KODA / INFO

Information om udbetaling oktober 2007

KODA afregner næste gang den 10. oktober – primært for følgende områder:

- Uropførelsestillæg for alle fremførelsesområder i 2006
- Efterafregning for fremførelser i Danmark 2006 og tidligere
- Fremførelser i udlandet
- Diskoteker og Klubber 2006

I Mit KODA kan du til enhver tid finde detaljer om, hvilke værker, fremførelsesområder og beløb, du får udbetalt. Der er derudover mulighed for at se indtjening og udbetaling pr. år. Medlemmer kan fra oversigten komme videre til specifikationer for de enkelte afregningsområder, som er identiske med dem, KODA tidligere sendte med posten.

Du er meget velkommen til at kontakte Medlemsinformation på tlf. 33 30 63 20 eller e-mail medlem@koda.dk, hvis du har spørgsmål.

STØTTE TIL DANSK MUSIKDRAMATIK

KODA / INFO

KODA-DRAMATIK støtter også i 2007 udviklingen af dansk musikdramatik.

HVAD STØTTER KODA-DRAMATIK?

- Udarbejdelse og opførelse af ny, original dansk musikdramatik – fortrinsvis til projekter af nyskabende art.
- Opførelse af danske musikdramatiske værker på steder og i sammenhænge, hvor sådanne opførelser ellers ikke normalt finder sted.
- Under særlige omstændigheder ydes arbejds-, rejse- og studielegater til medlemmer af KODA-DRAMATIK. Sådanne legater ydes kun i tilfælde, hvor de kan bidrage til en styrkelse af dansk musikdramatik som helhed gennem iværksættelse af nyskabende projekter.

PRÆCIS OG DETALJERET ANSØGNING

Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af det projekt, der søges støtte til, et budget samt følgende oplysninger:

- Er der søgt støtte andre steder?
- Hvordan realiseres projektet?
- Hvordan honoreres komponisten? Det er vigtigt, at komponisten sikrer sig både et bestillingshonorar og et fremførelseshonorar. Det bemærkes, at KODA ikke afregner for musikdramatiske forestillinger. Er man i tvivl om honorarets størrelse, kan man henvende sig til KODA-DRAMATIK.

Skriftlig ansøgning sendes til

KODA-DRAMATIK
Landemærket 23–25
Postboks 2154
1016 København K
E-mail: jc@koda.dk

Ansøgning skal være KODA-DRAMATIK i hænde senest torsdag den 25. oktober 2007.

Svar udsendes ca. den 1. december 2007. Send gerne eksempler på komponistens produktion, men aldrig originaler – kun kopier. Materialet returneres.

INTERNATIONAL SONGWRITING COMPETITION

KODA / INFO

En af verdens største sangskrivningskonkurrencer løber af stablen igen i 2007. **Deadline er den 15. oktober.**

Konkurrencen er åben for professionelle og amatører og indeholder en lang række musikkategorier. Blandt dommerne er Tom Waits, Loretta Lynn, Julian Casablancas (The Strokes), Youssou N'Dour, Jerry Lee Lewis, Frank Black mfl.

Læs mere på www.songwritingcompetition.com.

KODA / INFO

NY MARKEDSDIREKTØR

Trine Nielsen er tiltrådt som markedsdirektør i KODA per 1. august. Trine har siden start 90'erne arbejdet hos bl.a. Berlingske Officin som marketingchef og senere strategisk udviklingschef i direktionen; i DR som ansvarlig for udvikling af koncept og strategiske processer; som udviklingschef i firmaet Crossroads og som selvstændig med firmaet KonceptFactor.

eANMELD TIL MUSIKFORLAG

En ny facilitet ligger klar på Mit KODA. Musikforlag, der normalt anmelder værker enkeltvis i mindre antal, kan med fordel bruge eAnmeld for forlag til at anmelde værker på www.koda.dk. Så byt papiranmeldelsen ud med det nye eAnmeld! Også musikforlag, der plejer at sende værkanmeldelser i store antal på elektroniske filer, kan have nytte af eAnmeld lejlighedsvist, fx til akut anmeldelse før KODA's og NCB's deadline.

eAnmeld giver en god fleksibilitet for forlagsmedlemmer, og værkerne vil hurtigt komme på plads i databasen og blive klar til afregning. Vi er glade for, at denne nye eAnmeld langt om længe erstatter et gammelt anmeldelsesmodul, som ikke har været rigtigt funktionelt i en periode. Lige som med andre faciliteter på Mit KODA vil vi videreudvikle eAnmeld for forlag. Det første vigtige skridt er, at de anmeldte værker bliver synlige i forlagenes egne værker.

SEND DINE BANKOPLYSNINGER TIL OS

KODA er pr. 1. januar 2006 gået over til kun at overføre penge til bankkonto. Mail os dine bankoplysninger til medlem@koda.dk snarest, hvis du ikke har gjort det endnu.

I mailen skal du skrive:

1. Dit fulde navn
2. CPR-nummer
3. Bankens navn
4. Reg.nr. og kontonr.

RETTELSE

I sidste nummer af bladet kom vi fejlagtigt til at give sidste års vinder af Spil Dansk Dagens Komponistkonkurrence navneforandring. Vinderen, hvis rette navn er **Iben Bohr**, blev ved en fejl til Iben Nørholm. Vi beklager!

HJÆLP OS: HOLD OS ORIENTERET OM FLYTNING!

Vi får desværre en del returpost, når vi sender breve ud til vores medlemmer. Vi beder derfor om, at du kontakter KODA's Medlemsinformation, når du flytter.

KODA / INFO

KODA STØTTER NY KLASSEK MUSIK – OGSÅ PÅ NETTET

12/09 2007

Det handler om ny musik fra Øresundsregionen og fjernere himmelstrøg, når Sound Around går i luften den 4. oktober. KODA støtter den nye biennale ved at levere udvalgte kompositioner i netradio inden festivalstart.

VINDERE AF SPIL DANSK KOMPONISTKONKURRENCEN ER FUNDET!

03/09 2007

Ud af i alt 283 nye danske sange er der kåret to vindere af dette års Spil Dansk komponistkonkurrence, og Danmark har hermed fået en ny fædrelandssang og en ny fødselsdagssang.

KODA'S PRIS TIL ÅRETS REVYFORFATTER OG KOMPONIST GÅR TIL ...

12/08 2007

I dag uddeler KODA-DRAMATIK årets revypriser. Priserne går til komponister og tekstforfattere, der har gjort sig særligt bemærket på den danske revyscene i det forgangne år.

STØTTEORDNING TIL NY DANSK MUSIK UNDER UDFASNING

31/07 2007

En uvurderlig støtte til dansk musiks vækstlag er netop uddelt fra KODA til morgendagens stjerner. Pengene – i år 2,9 mio. kr. – kommer fra vederlagsordningen for hjemmekopiering, som beklageligvis er under udfasning. En omlægning af ordningen er nødvendig.

KODA PÅ ROSKILDE – DEBAT, ENGAGEMENT OG MUDDER

09/07 2007

KODA og MyMusic.dk's stand på Roskilde Festival var en succes på trods af en historisk nedbørsmængde og uendeligt meget mudder. I ly for regnen under teltdugen diskuterede gæster og paneldeltagere livligt fildeling og ophavsret.

SE DE FULDE NYHEDER PÅ WWW.KODA.DK

Returadresse:
KODA
Postboks 2773
0900 København C

SORTERET MAGASINPOST
41041

MY GIRL AND ME

RUNDT OM SANGEN

FOTO PR

Gangway fik hjælp fra et tilfældigt opslag i en gammel amerikansk bibel, da klassikeren "My Girl and Me" blev til.

MUSIK/TEKST HENRIK BALLING.
ALBUM GANGWAY/SITTING IN THE PARK, IRMGARDZ, 1986.

Med lidt held var "My Girl and Me" blevet et verdenshit. Men det blev kun til kort MTV-rotation for Gangway – og anerkendelse fra kolleger som Pet Shop Boys og Marillion. Henrik Ballings sang er en uopslidelig dansk klassiker om druk og vilde hjerter.

TEKST ANDERS HOUMØLLER THOMSEN

"Jeg bliver jævnligt mindet om "My Girl and Me", og jeg sender den en venlig tanke, når jeg får min KODA-check," fortæller Henrik Balling, som skrev den begavede popsang.

Sanger Allan Jensen husker dagen, da Balling præsenterede nummeret.

"Det var en fredag aften i øvelokalet på Åboulevard i København. Henrik var i rigtig godt humør som altid, når han havde skrevet noget godt. Han var sikker på, at han havde fat i noget rigtigt. Da vi andre hørte den, blev vi også meget opløftede, og helt i tekstens ånd endte vi med at gå i byen," beretter Allan Jensen og tilføjer, at musikerne ellers ikke var de vilde party-dyr.

"Vi var langt mere optaget af musikken, så vores roadier festede meget mere, end vi gjorde."

Gangway oplevede en fejlslagen international lancering i 1988, hvor gruppen blev droppet som

led i en reorganisering af pladeselskabet. Men "My Girl and Me" kom dog i rotation på bl.a. MTV, og kuriøst nok blev den rost af Fish fra Marillion – og Pet Shop Boys meldte sig også blandt Gangway-beundrerne. Neil Tennant havde på et tidspunkt "Biology" på sin liste over favorit-sange, og han prøvede at få Boy George til at indspille en version.

"My Girl and Me" illustrerer meget godt min måde at skrive sange på dengang," siger Henrik Balling og fortsætter: "Den er i ret skæve tonearter, og jeg skrev omkvædet lige efter at have lyttet til "Bridge over Troubled Water" med Simon & Garfunkel. Jeg tænkte, at sådan en sang ville jeg også skrive. Resultatet mindede dog ikke det fjerneste om "Bridge over Troubled Water".

Men du ville skrive en klassiker?

"Ja, det kan man sige. Og noget tyder på, at det lykkedes."

Teksten er en skæv barflue-beretning: Hvor kom inspirationen fra?

"Fra filmen "Who's Afraid of Virginia Woolf?", som jeg så på det tidspunkt. Samtidig var der en tv-serie, der hed "Me and My Girl", og den må have luret i baghovedet på mig."

Du bruger et bibelcitát ("Wine is a mocker/strong drink is raging/and whosoever is deceived thereby/ is not wise"). Hvordan dukkede det op?

"Jeg så en udsendelse om den svenske duo Hasse og Tage, som fortalte, at de lod sig inspirere af tilfældige bibelopslag. Jeg manglede noget til mellemspillet, så jeg prøvede lykken og fandt advarslen mod druk i Ordsprogenes Bog. Det passede til sangens historie, og jeg refererede også til inspirationen: "Proverbs, Chapter 20, Part 4: Warnings and instructions". Jeg har prøvet det med bibelopslag siden, men der har det aldrig virket," fortæller Henrik Balling.